"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବାଧାରୀମାନେ ପ୍ରକୃତ ସେଲବେସନ୍ ଆର୍ମି ଅର୍ଥାତ୍ ଧାର୍ମିକ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନକାରୀ ସୈନିକ ଅଟ, ତୁମକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା ଦେବାକୁ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯଦି କେହି ଶାନ୍ତିର ସେଲବେସନ୍ ମାଗୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍?

ଉତ୍ତର**:-** ତାଙ୍କୁ କୁହ - ବାବା କହୁଛନ୍ତି କ'ଣ ତୁମର ଏହିଠାରେ ହିଁ ଶାନ୍ତି ଦରକାର । ଏହା ଶାନ୍ତିଧାମ ତ ନୁହେଁ । ଶାନ୍ତି ତ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ହିଁ ମିଳିପାରିବ, ଯାହାକୁ ବ୍ରହ୍ମଲୋକ କୁହାଯାଉଛି । ଆତ୍ମାର ଯେତେବେଳେ ଶରୀର ନଥାଏ ସେତେବେଳେ ସେ ଶାନ୍ତିରେ ଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପବିତ୍ରତା-ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ସବୁ କିଛି ଅଛି । ସ୍□ୟଂ ପରମପିତା ଶିବବାବା ହିଁ ଆସି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମାର ପିତା ବସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଏକଥା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ମୋ ଭିତରେ ଆତ୍ମା ଅଛି । ତେଣୁ ଜୀବ ଆତ୍ମା କହୁଛନ୍ତି ନା । ପ୍ରଥମେ ଆମେ ଆତ୍ମା, ପଛରେ ଏହି ଶରୀର ମିଳୁଛି । କେହି ମଧ୍ୟ ନିଜର ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖି ନାହାଁନ୍ତି । କେବଳ ଏତିକି ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ହେଉଛି ଆତ୍ମା । ଯେପରି ଆତ୍ମାକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଦେଖିନାହାଁନ୍ତି, ସେହିପରି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ପରମାତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ପରମଆତ୍ମା । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିନାହାଁନ୍ତି । ନା ନିଜକୁ, ନା ବାବାଙ୍କୁ ଦେଖିଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ୮୪ ଲକ୍ଷ ଯୋନି ମଧ୍ୟ କହିଥା'ନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ଏହା ୮୪ ଜନ୍ମ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ କେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ କେତେ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି? ଆତ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ଡାକୁଛି କିନ୍ତୁ ନା ବାବାଙ୍କୁ ଦେଖିଛି, ନା ଯଥାର୍ଥ ରୀତି ଜାଣିଛି । ପ୍ରଥମେ ତ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ଜାଣିବାକୁ ହେବ ତେବେ ଯାଇ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିପାରିବ । ଯଦି ନିଜକୁ ହିଁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ବୁଝାଇବେ କ'ଣ? ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ - ସେଲ୍ଫ ରିୟଲାଇଜ୍ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାନୁଭୂତି କରିବା । ଏହା କେବଳ ବାବାଙ୍କ ବିନା ଅନ୍ୟ କେହି କରାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା କ'ଣ, କିପରି ଏବଂ କେଉଁଠୁ ଆସୁଛି, କିପରି ଜନ୍ମ ନେଉଛି, କିପରି ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି, ଏକଥା କେହି ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ନିଜକୁ ହିଁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ପଦ ଅଟେ ନା । ଏମାନେ ଏହି ପଦ କିପରି ପାଇଛନ୍ତି? ଏକଥା କେହି ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିଁ ଏକଥା ଜାଣିବା ଦରକାର ନା । କହୁଛନ୍ତି ଏମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠର ମାଲିକ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହି ମାଲିକପଣ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ କିପରି, ପୁଣି କୁଆଡେ ଗଲେ? କିଛି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଏବେ ତୁମେମାନେ ତ ସବୁ କିଛି ଜାଣିଛ । ଆଗରୁ କିଛି ହେଲେ ଜାଣିନଥିଲ । ଯେପରି ପିଲାମାନେ ପୂର୍ବରୁ କ'ଣ ଜାଣିଥାଏ ଯେ, ବାରିଷ୍ଟରର ପଦ କ'ଣ? ପଢି-ପଢି ବାରିଷ୍ଟର ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ମଧ୍ୟ ଏହି ରାଜଯୋଗର ପାଠପଢି ହୋଇଛନ୍ତି । ବାରିଷ୍ଟରୀ, ଡାକ୍ତରୀ ଆଦି ସବୁର ବହି ରହିଥାଏ ନା । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବାର ବହି ହେଉଛି ଗୀତା ପୁଣି ତାହା ମଧ୍ୟ କିଏ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି? ରାଜଯୋଗ କିଏ ଶିଖାଉଛନ୍ତି? ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସେ ଗୀତାରେ ନାମ ବଦଳାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ଶିବବାବା ହିଁ ଆସି ତୁମକୁ କୃଷ୍ଣପୁରୀର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲେ ନା, କିନ୍ତୁ ସ୍□ର୍ଗକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ନଚେତ୍ କାହିଁକି କହିଥାନ୍ତେ ଯେ କୃଷ୍ଣ ଦ୍□ାପରରେ ଗୀତା ଶୁଣାଇଥିଲେ । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଦ୍□ାପର ଯୁଗକୁ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ, ରାମଙ୍କୁ ତ୍ରେତାଯୁଗକୁ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଉପଦ୍ରବ ଆଦି ଦେଖାଉ ନାହାଁନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ କଂସ, ରାମଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ରାବଣ ଆଦି ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛ । ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ହିଁ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ବୁଡି ରହିଛନ୍ତି । ଅଜ୍ଞାନକୁ ଅନ୍ଧକାର ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଜ୍ଞାନକୁ ଆଲୋକ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ଦୁନିଆକୁ ଆଲୋକିତ କିଏ କରାଉଛନ୍ତି? ସେ ହେଉଛନ୍ତି ବାବା । ଜ୍ଞାନକୁ ଦିନ, ଭକ୍ତିକୁ ରାତି କୁହାଯାଏ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଏହି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ପରିଚାଳିତ ହୋଇ ଆସୁଛି । ଭକ୍ତି ଦ୍□ାରା ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସୁଛୁ । କଳା କମ୍ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ନୂଆ ଘର ତିଆରି ହେବା ପରେ ପୁଣି ଦିନକୁ ଦିନ ତା'ର ଆୟୁଷ କମ୍ ହୋଇଯାଏ । ୩/୪ ଭାଗ ପୁରୁଣା ହୋଇଗଲେ ତାକୁ ପୁରୁଣା ହିଁ କୁହାଯିବ । ପିଲାମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମେ ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଇଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି, ଯିଏକି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାଠ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସିଏ ମୁକ୍ତିଧାମ ନେଇଯିବେ । ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ଏହି ପାଠ ପଢ଼ି ସାରିବା ପରେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନିଜ ଗଦି ଉପରେ ବସିବ । ବାକି ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ବାବା ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ନେଇଯିବେ । ଚକ୍ରର ବିଷୟରେ ଯେତେବେଳେ ବୁଝାଉଛ ତେବେ ସେଥିରେ ଦେଖାଉଛ ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅନେକ ଧର୍ମ ରହିବ ନାହିଁ । ସେହି ସମୟରେ ଏହି ଆତ୍ମାମାନେ ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆରେ ରହିବେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଏହି ଆକାଶ ମହାଶୂନ୍ୟ ଅଟେ । ବାୟୁକୁ ବାୟୁ, ଆକାଶକୁ ଆକାଶ ବୋଲି କୁହାଯିବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ସମସ୍ତେ ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ବାୟୁରେ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନ ଅଛନ୍ତି, ଆକାଶରେ ମଧ୍ୟ

ଭଗବାନ ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ବସି ସବୁକଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ଜନ୍ମ ତ’ ନେଇଛ କିନ୍ତୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି କିଏ? ବାବା ହିଁ ଆତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷକ ହୋଇ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢ଼ି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲେ ପୁଣି ସାଥିରେ ନେଇଯିବେ । ପୁନର୍ବାର ତୁମେମାନେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଆସିଥିଲ । ଏବେ ପୁଣି ସବୁ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛ, ପୁଣି ପ୍ରଥମରୁ ଆସିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦୌଡ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କର । ଭଲ ଭାବରେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ପାଠ ପଢ଼ାଇବାକୁ ପଡିବ । ନଚେତ୍ ଏତେ ଜଣଙ୍କୁ କିଏ ପଢ଼ାଇବ? ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ନା । ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବାଧାରୀ ବୋଲି ନାମ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା । ଇଂରାଜୀରେ ସେଲ୍ଭେସନ୍ ଆର୍ମି ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ତେବେ କେଉଁ ସୁରକ୍ଷା ଦରକାର? ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ଶାନ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା ଦରକାର । ବାକି ଦୁନିଆରେ ସେମାନେ କ’ଣ ଶାନ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଶାନ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା ମାଗୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ କୁହ - ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମର କ’ଣ ଏବେ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଶାନ୍ତି ଦରକାର? ଏହା କୌଣସି ଶାନ୍ତିଧାମ ନୁହେଁ । ପ୍ରକୃତ ଶାନ୍ତି ତ’ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ହିଁ ମିଳିପାରିବ, ଯାହାକୁ ବ୍ରହ୍ମଲୋକ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଆତ୍ମାର ଯେତେବେଳେ ଶରୀର ନ ଥାଏ ସେ ସେତେବେଳେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିଥାଏ । ବାବା ହିଁ ଆସି ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମ ପାଖରେ ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ ଭଲ ଉପାୟ ରହିବା ଦରକାର । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଠିଆ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବ ତେବେ ଅନେକଙ୍କର ଭୁଲ୍ ବାହାର କରିପାରିବ କାହିଁକିନା ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ କ୍ରମାନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ସମସ୍ତେ ଯଦି ଏକରସ ହୋଇଥା’ନ୍ତେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଏପରି କାହିଁକି ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଅମୁକ ଆସି ଭାଷଣ କରନ୍ତୁ । ଆରେ, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟ ନା । ବାବା ଅମୁକ ମୋ’ଠାରୁ ହୋସିଆର ଅଟେ । ବୁଦ୍ଧିମାନ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ନା । କ୍ରମାନୁସାରେ ତ’ ରହିଛନ୍ତି ନା । ଯେତେବେଳେ ପରୀକ୍ଷାର ଫଳାଫଳ ବାହାରିବ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍□ତଃ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ, ସେତେବେଳେ ବୁଝିପାରିବ ଯେ ଆମେ ତ’ ଶ୍ରୀମତ ପାଳନ କରିନଥିଲୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କୌଣସି ବିକର୍ମ କରନାହିଁ । ଦେହଧାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ ରଖନାହିଁ । ଏହା ତ’ ୫ ତତ୍□ରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ଶରୀର ଅଟେ ନା । ୫ ତତ୍ତ୍□କୁ କ’ଣ ପୂଜା କରାଯାଏ ନା ସ୍ମରଣ କରାଯାଏ କି ! ଯଦିଓ ଏହି ଆଖି ଦ୍□ାରା ସବୁକିଛି ଦେଖୁଛ କିନ୍ତୁ ସ୍ମରଣ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ କର । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆତ୍ମାକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି । ଏବେ ଆମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ପୁଣି ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଆସିବୁ । ଆତ୍ମାକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିବ, ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ, ସେହିପରି ଇଏ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିପାରୁଛନ୍ତି । ହଁ ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟି ଦ୍□ାରା ନିଜ ଆତ୍ମାର ଘର ଅଥବା ସ୍□ର୍ଗକୁ ଦେଖିପାରିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ମନମନାଭବ, ମଧ୍ୟାଜୀଭବ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀକୁ ମନେପକାଅ । ଏହା ହିଁ ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମକୁ ଏବେ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ବାକି ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଯିବେ । ସମସ୍ତେ ତ’ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମର ହେଉଛି ଦେବତା ଧର୍ମ । ଏହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ହୋଇଗଲା । ବ୍ରହ୍ମଲୋକରେ ତ’ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ରୁହନ୍ତି ନାହିଁ ନା । ଏଠାରେ ହିଁ କେବଳ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ରହିଛି । ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ତମୋପ୍ରଧାନ ଏବଂ ପୁଣି ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ପୂର୍ବରୁ ଶୂଦ୍ର ବର୍ଣ୍ଣରେ ଥିଲ, ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବର୍ଣ୍ଣରେ ହୋଇଛ । ଏହି ବର୍ଣ୍ଣ କେବଳ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କର ଅଟେ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମକୁ ଏପରି ବ୍ରାହ୍ମଣ ବଂଶୀ, ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ଶୂଦ୍ର ବର୍ଣ୍ଣର ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଜୀର୍ଣ୍ଣଶୀର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମେମାନେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛ ତେଣୁ ସାରା ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଜୀର୍ଣ୍ଣଶୀର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥାତ୍ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ପୁଣି କ’ଣ ସାରା ବୃକ୍ଷ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ? ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ନୂଆ ବୃକ୍ଷରେ କେବଳ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ହିଁ ରହିବେ ପୁଣି ତୁମେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀରୁ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ହୋଇଯିବ । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ତ’ ନେଉଛ ନା । ପୁଣି ବୈଶ୍ୟ, ଶୂଦ୍ରବଂଶୀ... ଏସବୁ ନୂଆ କଥା ଅଟେ ।

ଆମକୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହିଁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ସେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ପତିତ-ପାବନ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛି । ତୁମେମାନେ ଦେବୀ ଦେବତା ହେବା ପରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଅଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଦୁନିଆରେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଏବେ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି, ତୁମେ ଆଲୋକରେ ଅଛ । ଏହାଙ୍କର ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀକୁ କେବଳ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ’ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଭଗବାନ ଏହି ସୃଷ୍ଟି କାହିଁକି ରଚନା କରିଛନ୍ତି । କ’ଣ ଆମକୁ ମୋକ୍ଷ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଆରେ, ଏହା ତ’ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖେଳ ଅଟେ । ଅନାଦି ଡ୍ରାମା ଅଟେ ନା । ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଯାଇ ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ନେଉଛି, ଏଥିରେ ଚିନ୍ତା କରିବାର କ’ଣ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି? ସେହି ଆତ୍ମା ଆସି ନିଜର ଦ୍□ିତୀୟ ଅଭିନୟ ଆରମ୍ଭ କରୁଛି । ମନୁଷ୍ୟ ହଜିଥିବା ଜିନିଷ ପାଇବା ପାଇଁ ହିଁ କାନ୍ଦିଥା’ନ୍ତି । ପୁଣି ଥରେ ତ’ ସେ ଜିନିଷ ମିଳିବ ନାହିଁ ତେଣୁ କାନ୍ଦିବାରେ କି ଲାଭ ଅଛି । ଏବେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋହଜିତ୍ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି କବର ସ୍ଥାନରେ କ’ଣ ମୋହ ରଖିବ? ଏଥିରେ ଦୁଃଖ ହିଁ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ଆଜି ଛୋଟ ପିଲା ହୋଇଛନ୍ତି, କାଲି ପିଲା ବଡ ହୋଇ ଏପରି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ଯେ ବାପାର ପଗଡି ଓହ୍ଲାଇବାରେ ମଧ୍ୟ ବିଳମ୍ବ କରୁନାହାନ୍ତି । ବାପ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଲଢେଇ କରିଥା’ନ୍ତି । ଏହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧନମାନଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ମୁରବୀହୀନ ଦୁନିଆ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । କେହି ହେଲେ ବିଦ୍□ାନ ପଣ୍ଡିତ ନାହାନ୍ତି ଯିଏକି ଶିକ୍ଷା ଦେବେ । ବାବା ଯେତେବେଳେ ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଦେଖୁଛନ୍ତି ତେବେ ଧନୀ କରାଇବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧନୀ କରୁଛନ୍ତି । ଧନୀ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କର ଝଗଡା ସମାଧାନ କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କୌଣସି ଝଗଡା ହେବ ନାହିଁ । ସାରା ଦୁନିଆର ଝଗଡା ତୁଟାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ଜୟ ଜୟକାର ହୋଇଯାଉଛି । ଏଠାରେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ମାତାମାନେ ଅଛନ୍ତି ।

ପୁରୁଷମାନେ ମାତାମାନଙ୍କୁ ଦାସୀ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି । ହାତଗଣ୍ଠି ପକାଇବା ସମୟରେ କହିଥା'ନ୍ତି, ତୁମର ସ୍□ାମୀ ହିଁ ଈଶ୍□ର ଗୁରୁ ଆଦି ସବୁକିଛି ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଶ୍ରୀମାନ ପୁଣି ପରେ ଶ୍ରୀମତୀ ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ଆସି ମାତାମାନଙ୍କୁ ଆଗରେ ରଖୁଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ କେହି ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ବାବା ସବୁ ନିୟମ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ମୋହଜିତ୍ ରାଜାଙ୍କର ଗୋଟିଏ କଥା ଅଛି । ଏସବୁ ମନଗଢ଼ା କାହାଣୀ ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ' ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହୋଇ ନଥାଏ । ଉଚିତ୍ ସମୟରେ ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ନେବେ । ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ - ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଶରୀର ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଗଲାଣି, ପୁଣି ନୂଆ ଶରୀର ନେବାକୁ ହେବ, ତୁମେମାନେ ଯାଇ ପୁଣି ଛୋଟ ପିଲା ହେବ । ଖୁସି ଖୁସିରେ ଶରୀର ନେବ । ଏଠାରେ ତ' ଯେତେ ବୁଢ଼ା ଅଥବା ରୋଗୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତୁ ଜାଣିଯାଆ'ନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଶରୀର ଛାଡି ଦେଲେ ଭଲ ହେବ ତଥାପି ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କାନ୍ଦନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଏପରି ଜାଗାକୁ ଯାଉଛ ଯେଉଁଠାରେ କ୍ରନ୍ଦନର କୌଣସି ନାମ ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ' କେବଳ ଖୁସି ହିଁ ଖୁସି ରହିବ । ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ କେତେ ଅସରନ୍ତି ବେହଦର ଖୁସିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆରେ, ଆମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଏହି ଭାରତ ଦିନେ ସାରା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲା । ଏବେ ଟୁକୁଡା ଟୁକୁଡା ହୋଇଗଲାଣି । ତୁମେମାନେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟ ଦେବତା ଥିଲ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହୋଇଯାଇଛ । ଭଗବାନ କ'ଣ ନିଜେ ପୂଜ୍ୟ, ନିଜେ ପୂଜାରୀ ହୁଅନ୍ତି କି! ଯଦି ସେ ମଧ୍ୟ ପୂଜାରୀ ହେବେ ତେବେ ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ପୂଜ୍ୟ କିଏ କରାଇବ? ଡ୍ରାମାରେ ବାବାଙ୍କର ପାର୍ଟ ହିଁ ଅଲଗା ରହିଛି । ସେ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ସେହି ଜଣଙ୍କର ହିଁ ମହିମା ରହିଛି । ତେବେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କେତେବେଳେ ଆସିବେ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଦେବେ, ଯାହାଦ୍□ାରା ସଦ୍ଗତି ମିଳିବ । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ ପଡିବ । ପ୍ରଥମେ ତ' ଏହି କଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଆମକୁ କିଏ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି?

ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି, ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ଓ କଳ୍ପବୃକ୍ଷ - ଏହା ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ ଚିତ୍ର । ବୃକ୍ଷକୁ ଦେଖିଲେ ତୁରନ୍ତ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ଆମେ ତ' ଅମୁକ ଧର୍ମର ଅଟୁ । ଆମେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯାଇପାରିବୁ ନାହିଁ । ଏହି ଚକ୍ର ତ' ବହୁତ ବଡ ହେବା ଦରକାର । ସବୁ ଲେଖା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଦେବତା ଧର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି, ଶଙ୍କରଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ପୁଣି ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଦ୍□ାରା ନୂଆ ଦୁନିଆର ପାଳନା କରାଉଛନ୍ତି, ଏହି କଥା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଯାଉ । ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ, ବିଷ୍ଣୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା, ଉଭୟଙ୍କର ସଂଯୋଗ ରହିଛି ନା । ବ୍ରହ୍ମା-ସରସ୍□ତୀ ହିଁ ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଆରୋହଣ କଳା ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମରେ ହେଉଛି ପୁଣି ଅବତରଣ କଳା ହେବା ପାଇଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ଲାଗୁଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ଠିକ୍ ନା ମୁଁ ଠିକ୍ ଅଟେ? ସତ୍ୟ ସତ୍ୟନାରାୟଣଙ୍କ କଥା ତ' ମୁଁ ଶୁଣାଉଛି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ଆସିଛି ଯେ, ସତ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ବୁଝାଇବାର କଥା ଅଟେ ଯେ ମନୁଷ୍ୟକୁ କେବେ ବାପା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଗୁରୁଙ୍କୁ କ'ଣ କେବେ ବାବା ଅଥବା ଶିକ୍ଷକ କୁହାଯିବ କି? ଏଠାରେ ତ' ଶିବବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ଜନ୍ମ ନେଉଛ ପୁଣି ଶିବବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି ସାଥିରେ ମଧ୍ୟ ନେଇଯିବେ । ଏପରି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନାହାନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ବାପ, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ବୋଲି କୁହାଯିବ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ପରମପିତା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ କେବେ ସୁପ୍ରିମ୍ ଫାଦର ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ମନେପକାଉଛନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଦୁଃଖରେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ମନେପକାଇଥା'ନ୍ତି, ସୁଖ ସମୟରେ କେହି ମନେପକାନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ସେହି ବାବା ହିଁ ଆସି ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ପଞ୍ଚ ତତ୍ତ୍□ରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ଏହି ଶରୀରଗୁଡିକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ବି ଦେହଧାରୀ ପ୍ରତି ମୋହ ରଖିବାର ନାହିଁ । କୌଣସି ବିକର୍ମ କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ଏହି ପୂର୍ବପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ଅନାଦି ପାର୍ଟ ରହିଛି, ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଧାରଣ କରିଥାଏ, ତେଣୁ କେହି ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିଦେଲେ ଚିନ୍ତା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ମୋହଜିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ।

ବରଦାନ**:-** ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆହୁତି ଦ୍□ାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମାରୋହ ପାଳନ କରୁଥିବା ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପଧାରୀ ହୁଅ ।

ଯେପରି କଥାରେ ଅଛି "ପ୍ରାଣ ଚାଲିଯାଉ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଭଙ୍ଗ ନ ହେଉ" ସେହିପରି ଯେତେ ବଡ ପରିସ୍ଥିତି ଆସୁ ନା କାହିଁକି, ମାୟାର ମହାବୀର ରୂପ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଯାଉ କିନ୍ତୁ ତୁମର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧାରଣ ଗୁଡିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ ହେଉ । ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ତ୍ୟାଗ କରିଥିବା ମୂଲ୍ୟହୀନ ବସ୍ତୁଗୁଡିକୁ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ମଧ୍ୟ ସ୍□ୀକାର ନ ହେଉ । ସର୍ବଦା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍□ମାନ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତି ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବନ ସମର୍ଥୀ ସ୍□ରୂପ ଦ୍□ାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ

ପାର୍ଟଧାରୀ ହୋଇ ଶ୍ରେଷ୍ଠତାର ଖେଳ କରୁଥାଅ । ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡିକର ଖେଳ ସବୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉ । ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆହୁତିର ସଂକଳ୍ପ ଦୃଢ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମାରୋହ ହେବ, ତେଣୁ ଏହି ସମାରୋହର ତିଥିକୁ ଏବେ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ନିଧାର୍ୟ୍ୟ କର ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ପ୍ରକୃତ ହୀରା ହୋଇ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରକମ୍ପନ ରୂପୀ ଚମକ ସାରା ବିଶ୍□ରେ ବିଚ୍ଛୁରିତ କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***